

d) zdráhá se bezdůvodně konati své povinnosti;

e) vede život nemravný nebo pohoršlivý;

4. potřebuje-li majetník podniku továrního, živnostenského nebo zemědělského, s výjimkou zemědělského podniku na půdě zabrané podle zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., pro své zaměstnance bytů, které jsou přístupny toliko prostorami, náležejícími k jeho podniku;

5. poškodil-li nebo ohrožoval-li povinný nebo členové jeho domácnosti vážně život, zdraví nebo majetek pronajimatele (majitele místnosti) nebo obyvatelů domu;

6. jde-li o domy a objekty, na něž se nevztahuje zákon o ochraně nájemníků.

§ 4.

Osobám, které obývají v podnicích zemědělských bytů určené pravidelně pro ubytování zaměstnanců zemědělského podniku, lze — pokud osoby ty nejsou podle § 3 vůbec vyloučeny z ochrany tohoto zákona — povolití odklad pouze jednou nejvýše na stejnou dobu, jako jest smluvená neb obvyklá výpovědní lhůta z námezdního poměru, nikdy však na dobu delší jednoho měsíce. Jde-li o zemědělské podniky na půdě zabrané podle zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., lze povolití odklad podle § 1, avšak pouze dvakrát za sebou.

§ 5.

(1) Nemá-li ten, kdo byl z dosavadních místností vystěhován, kam by složil své věci, jest povinna obec, ve které k vystěhování dojde, neprodleně řádně uložit vyklizené věci potud, než jimi oprávněný naloží jinak.

(2) Aby mohla obec včas učiniti přiměřená opatření, budiž jí o zamýšleném vyklizení dána zpráva, jakmile bylo povoleno, nejpozději dva dny před výkonem.

§ 6.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1925 a platí do 31. března 1928.

(2) Zákon ze dne 26. dubna 1923, čís. 86 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vyklizení místností, prodloužený zákonem ze dne 25. dubna 1924, čís. 86 Sb. z. a n., pozbývá účinnosti dnem 31. března 1925; k odkladům podle něho povoleným sluší přihlížeti při rozhodování podle §§ 1 a 4 tohoto zákona.

§ 7.

Provésti tento zákon náleží ministru spravedlnosti v dohodě s ministry sociální péče a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Dolanský v. r.

52.

Vyhláška ministra financí v dohodě s ministry obchodu, zemědělství a pro zásobování lidu

ze dne 28. března 1925

o dodatečném zvýšení celkového ročního výrobního alkoholového množství v konsumních lihovarech na výrobní období 1924/25.

Používaje zmocnění daného mi ustanovením druhého odstavce oddílu A. vyhlášky z 27. září 1924, čís. 207 Sb. z. a n., zvyšují v dohodě s ministry obchodu, zemědělství a pro zásobování lidu celkové roční alkoholové množství 500.000 hektolitřů, uvedenou vyhláškou k výrobě v konsumních lihovarech na výrobní období 1924/25 připuštěné, o dalších 50.000 hektolitřů.

Z těchto 50.000 hektolitřů připadá na skupinu zemědělských lihovarů 32.630 hektolitřů, na skupinu průmyslových lihovarů, s výrobou droždí nespojených, 14.750 hektolitřů a na skupinu průmyslových lihovarů, s výrobou droždí spojených, 2.620 hektolitřů podle procentuálních účastí v prvním odstavci oddílu A vyhlášky čís. 207/1924 Sb. z. a n. stanovených.

Na výše uvedené skupiny připadající množství rozdělí se individuálně na jednotlivé podniky takto:

A. 1. Jednotlivým zemědělským lihovarům zvýší se na výrobní období 1924/25 přiznané základní výrobní oprávnění o 10 procent, pokud nebylo v důsledku dodatečně ohlášené změny v přihlášených surovinách neb následkem nově upravené započitatelné plochy pozemkové na předcházející výrobní období neb následkem úpravy nejvyšší výroby jednoho výrobního období, docílené ve výrobních obdobích 1911/12 až 1920/21, změněno. Bylo-li z kteréhokoliv z uvedených důvodů základní výrobní oprávnění toho kterého zemědělského

lihovaru upraveno, bude upravené výrobní oprávnění o 10 procent zvýšeno.

Při soustředění výrob lihových dvou neb více jednomu a témuž podnikateli náležejících zemědělských lihovarů bude jediné soustředěné, pracujícím lihovaru na výrobní období 1924/25 přiznané výrobní oprávnění o 10 procent zvýšeno.

2. Jednotlivým zemědělským lihovarům dosud povolené dodatečné přiděly výrobního oprávnění z uvolněných do dispozice ministerstva financí přešedších alkoholových množství se k základnímu výrobnímu oprávnění, sloužícímu za podklad pro přiznání 10procentního zvýšení, nepřičítají, zůstávají však nadále v platnosti.

3. U zemědělských lihovarů, které výrobu lihu do 1. ledna 1925, případně do povoleného pozdějšího termínu nezahájily, přecházejí 10procentní zvýšení do dispozice ministerstva financí.

4. Zemědělské lihovary, které ve výrobním období 1924/25 výrobu lihu již ukončily a provedly poslední odpočet na kontrolním měřidle lihovém, mohou za příčinou využití 10procentního zvýšení výrobního oprávnění při zachování zásad pro zemědělské lihovary stanovených výrobu lihu opět zahájit, a pokud budou opět v činnosti, mohou žádati o další dodatečné přiděly z nevyužitých nebo pozbytých, v dispozici ministerstva financí přešedších výrobních oprávnění.

5. Zemědělské lihovary, které ve výrobním období 1924/25 vyrobily líh nad příslušející jim výrobní oprávnění a výrobu lihu již ukončily a nehodlají ji více zahájit, mohou vyskladnit nadvýrobně získaný líh nejvýše v rozsahu přiznaného jim 10procentního zvýšení výrobního oprávnění. Nadvýrobní líh, přestupující přiznané 10procentní zvýšení výrobního oprávnění, bude nadále pojednáván podle ustanovení oddílu F vyhlášky č. 207/1924 Sb. z. a n.

6. Zemědělské lihovary, které nečiní nárok na příslušející jim 10procentní zvýšení výrobního oprávnění, jsou povinny učiniti o tom nejdéle do 15. dubna 1925 závazné písemné prohlášení příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, který dotýčná prohlášení bezodkladně předloží ministerstvu financí.

7. Pokud by z celkového, skupině zemědělských lihovarů náležejícího alkoholového množství 32.630 hektolitrů v důsledku změn základních výrobních oprávnění jednotlivých lihovarů jistá část zůstala nerozdělena, zahrne se táž do nevyužitých nebo pozbytých výrobních oprávnění a bude stejně jako tato dále použita.

B. Průmyslovým lihovarům, s výrobou droždí nespojeným, a průmyslovým lihovarům, s výrobou droždí spojeným, zvýší se jednotlivě na výrobní období 1924/25 přiznaná základní výrobní oprávnění o 10 procent.

C. Při zvýšené roční výrobě 550.000 hektolitrů zůstávají veškerá vyhláškou č. 207/1924 Sb. z. a n. vydaná ustanovení v platnosti, vyjma ustanovení uvedené v oddílu B, bod 4., lit. c), poslední odstavec, týkající se podřadného zpracování cizí kukuřice, poněvadž jest připuštěno, aby napříště vytěžené množství alkoholu ze zpracované cizí kukuřice bylo posuzováno ne podle množství alkoholu vytěženého ze surovin vlastní sklizně, použitých v jednom ohlašovací období, nýbrž podle množství alkoholu vytěženého ze surovin vlastní sklizně, zpracovaných v celém výrobním období, při čemž v žádném okamžiku kampaně nesmí celkové alkoholové množství vyrobené ze surovin vlastních býti menší než celkové alkoholové množství, vyrobené ze surovin cizích.

Bečka v. r.